

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL:

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Girant responsabil: **N. ONCU**

Podul Suspinelor

de I. Bucur

Unul din multele poduri din Veneția, oraș așezat pe apă, se numește „Podul Suspinelor”. El leagă vechiul palat al dogilor cu închisoarea orașului. Odinioară pe vremea dogilor, în acel palat se făceau cercetările celor închiși. Acele cercetări erau însă unite cu multe chinuri și torturi, din care unii și muriau. Așa a ajuns acel pod să fie numit „Podul Suspinelor”.

Ce numire! Dar toți oamenii trebuie să treacă la sfârșitul vieții lor peste un pod și acest pod este pentru cei mai mulți un pod al suspinelor: moartea. Moartea nu este însă nimicirea ființei omenești, ci doar despărțirea sufletului de trup, așa că odată cu moartea nu s'a sfârșit totul, cum se zice de obicei. Sfânta Scriptură sau Biblia, care este Cuvântul lui Dumnezeu, zice: „Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata” (Epistola către Evrei 9.27). Așa că, după Biblie, moartea este podul de trecere din lumea aceasta în sala de judecată a lui Dumnezeu.

Și de ce este moartea așa de înfrorătoare? Mai întâi, pentru că despărțirea de ai tăi este un lucru foarte dureros. Câte mame nu mor cu cuvântul pe buze: „Copilașii mei! Copilașii mei!” După aceea, pentru că omul, lăsat numai la mintea lui, nu știe nimic cu privire la starea de dincolo de mormânt; și de aceea cei mai mulți, când mor, se cutremură ca de un întunec grozav în care intră. Nu de geaba moartea a fost numită „împăratul spaimelor” (Iov. 18.14), adică cea mai mare

dintre spaima. Ceea ce face însă ca moartea să fie așa de înspăimântătoare este mai ales păcatul, prin care a intrat în lume și suferința și moartea. **„Boldul morții (adică țepușul dureros al morții) este păcatul”** zice apostolul Pavel (I. Corinteni 15.56). În fața morții, cugetul se trezește și omul simte că trebuie să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu de viața pe care a dus-o. Un vestit ministru de pe vremea lui Ludovic al 14-lea al Franței, Cardinalul Mazarin, peste care a venit moartea când se găsea la un joc de cărți, a zis: „Sărmanul meu suflet, ce te faci acum? Unde mergi?” Intră singur pe poarta veșniciei și nimeni nu mai este cu tine decât cugetul tău, pe care îl ai încărcat cu o mulțime de păcate. E drept să te îngrozești și face să te îngrozești.

Dar, slavă Domnului, că este o scăpare și de întuneric, și de groază și de judecată, pentru că este mântuirea de păcate și această mântuire este în Domnul Isus Hristos. El a venit din cer la noi, ca să ne mântuiască de păcate. Pentru aceasta a luat asupra Lui povara nelegiuirilor și păcatelor noastre și a murit pe crucea de pe Golgota în locul nostru, ispășind păcatele noastre.

Cine crede din toată inima acest fapt, are prin credință iertarea păcatelor, împăcarea cu Dumnezeu și viața veșnică, și este scăpat pentru totdeauna de judecata de osândire. Un astfel de om nu mai poate să trăiască în păcat, ci duce o viață nouă și este mereu cu Domnul Isus; iar când moare, nu intră în in-

țunec, ci merge la Domnul Isus, în lumina.

Iată câteva din cuvintele Scripturii: **„Adevărat, adevărat vă spun”** a zis Domnul Hristos **„că cine aude cuvintele mele și crede în Cel ce M'a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată ci a trecut din moarte la viață”**. **Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus** (Romani 8.1). **„Domnul Hristos a nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea prin Evanghelie”**. (2 Timotei 1.10).

Chiar și pentru tine, iubite cititor neîntors încă la Dumnezeu, moartea nu trebuie să fie un pod al suspinelor. Mâinile Domnului Isus, care au fost străpunse de cuie și pentru păcatele tale, stau încă întinse și gata să te primească. Sângele Său a curs pe cruce și pentru tine. Așa că dacă îți dai seama de starea de păcat în care te afli, dacă te îngrozești de ea și vrei să scapi, vino cu tot sufletul și cu toată inima la Domnul Isus, crede cu tărie că El și pentru tine a murit și primește-L în inima ta ca Stăpân și Mântuitor al tău. Lucrul acesta poți să-l faci chiar astăzi, chiar acum. Din aceasta va ieși o viață nouă, trăită într-o lumină nouă; și după această viață, dincolo, nu te mai așteaptă osânda veșnică, ci fericirea veșnică; moartea nu va mai fi pentru tine podul suspinelor, ci podul biruinței, pentru că vei merge la Domnul Isus.

O, de aș muri de moartea celor neprihăniți!” a zis unul din cei

(Continuare în pag. 2)

Parul Creștin

Voce religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul II. Nr. 41 Sâmb. 11 Octombrie 1941

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

În străinătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiteră banilor înainte.

Redacția și Adm. n. a. r. a.

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65

Casier: N. ONCU ARAD, ȘIP. BICRUZIOI 4

DELA REDACȚIE

Fiind că trecem prin mari greutăți, rugăm pe cei ce au lucrat lui Dumnezeu în inimă să ne ajute.

N. Oncu.

* * *

Redăm mai jos conținutul unei scrisori pe care am primit-o dela un frate din Basarabia. „Eu sunt fratele vostru, sunt sănătos cu mila și dragostea lui Dumnezeu. Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos ne-a scapat de Diavolul. Vă rugăm foarte mult să ne trimiteți Farul Creștin. Nu l-am celit de loc timp de un an de zile. Eu sunt foarte sărac, dar vă rog mult să-mi trimiteți Farul, și bani o să vi-l trimt mai târziu. Mai trimiteți-mi vă rog și un calendar, și dacă se poate și o Biblie de buzunar. La noi bolșevicii au ridicat toate cărțile ce le aveam. Nu mai avem acum nimic. Al Dvs. frate Sunenco Alexei, comuna Găliiești, jud. Ismail”.

Credem că fiecare din celitorii noștri vor desprinde din cuprinsul acestei scrisori setea de care sunt cuprinși frații noștri din Basarabia. Timp de un an de zile nu au celit nimic. Nu au avut revistă, Bibliile au fost toate confiscate. Iată de ce am spus în aiălea rânduri că e mare nevoie acolo de lucrarea Farului, că e lipsă de mângâierea și inspirația lui. Iată cât de mare e durul celor ce trimt ajutoare la fondul din care noi putem expedia revista la acești frați ai noștri.

Orice celitor, orice frate, care vrea ca frații noștri din Basarabia să ctească Farul poate să ajute la aceasta prin trimiterea de ajutor la casierul revistei noastre. Toate ajutoarele se confirmă prin revistă și redacția trimite Farul la diferite adrese din Basarabia.

PE MARGINEA VREMII**PREDICATORUL ȘI ȘC. DUMINICALĂ**

În foarte multe locuri predicatorul e și conducătorul Școlii Duminicale. Aceasta însă se face din lipsă de un alt conducător. Școala Duminicală e bine, chiar mult mai bine să fie condusă de un altul. Predicatorul să fie sufletul și viața mișcării Școlii Duminicale. El când e liber poate mai bine observa, și mergând dela clasă la clasă poate cunoaște mai bine cum se predă de fiecare învățător lecțiunea, poate descoperi lipsurile și ceace mai trebuie îndreptat. Va putea da sugestiile și explicații, dar e mai bine ca nu el să conducă Școala Duminicală.

Nu e bine, pentru că în Școala Duminicală va trebui ca lecțiunea să fie învățată, iar predicatorul cade în greșeala de a predica. Apoi el e prea cunoscut în graiul lui. În felul acesta el cade în prea mare obișnuință, pierde el și pierde și Școala Duminicală.

ÎNVĂȚĂTORUL ÎN ȘCOALA DUMINICALĂ

Cea mai mare însemnătate în Școala Duminicală o au învățătorii. Dacă ei nu sunt la înălțime atunci însăși Școala Duminicală și-a pierdut tot rostul. Ei trebuie întâi și întâi să știe că sunt învățători. Vor trebui deci să aibă și graiul vieții, o viață plinătoare, dela care să se inspire alții și care să le creieze demnitatea și prestigiul. Vor trebui iarăși să se țină de învățătură. Ei să fie pregătiți. Nu ceva de mântuială care să răpească numai timpul, ci să aducă roade în cunoștința și priceperea sfințelor Scripturi. Deaceia învățătorul trebuie să citească mult Biblia, să citească alte multe cărți religioase, să cunoască bine ceace vrea să învețe pe alții.

Dar el mai trebuie să aibă și o metodă de a învăța pe alții. Pentru că știm că numai a vorbi tot timpul și cel din Școala Duminicală să asculte numai, nu e bună și nu dă rezultatele dorite. Cea mai bună metodă e cea cu întrebări. Adică să întrebe și alții să răspundă și dela răspuns să pornească cu explicațiile. Lecțiunea să aibă și părți care să trezească curiozitatea celor ce ascultă.

Învățătorii, e bine, ca în cursul săptămânii, s'au înainte de începerea Șc. Duminicale să aibă împreună o oră de rugăciune. Vor fi mai spiritali atunci.

TINERETUL NOSTRU

Cea mai mare problemă pentru noi e tineretul. Totul atârână de felul cum îl creiem noi. Avem în multe biserici un tineret nepăsător, fără evlavie, fără gând de viață curată și sfântă, fără un ideal al credinței. Mulți tineri au devenit excroci,

imorali, bețivi și vai de capul lor. De ce? O mare parte de vină o poartă biserica. Foarte puțini nu au rosti la înălțime chemarea și mîs unii lor de a le da o educație reală, atunci trebuia să facă acei lucruri biserice. Dar nici ea nu a făcut-o. Predicatorul nici n'a avut de gând să se ocupe și de această chestiune, și mîngăia că nu cade în sarcina sa.

Și e tocmai contrariul. Predicatorul trebuie să se ocupe de tineret. El trebuie să se ocupe de tineri, să se împrietenească cu ei, să le asculte păsurile, dorințele și secretele, să-i iubească și să fie iubit, să le vorbească și sfătuiască, să fie un fel de părinte. Și această lucrare va aduce mare și multe roade.

AȘA VORBEȘTE DOMNUL

„Eu sunt Dumnezeu cel atotputernic Domnul Dumnezeu. (Fac. 17:1).

„Este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie și plin de bunăvoință. (Exod. 38:6).

Domnul este Dumnezeu cu adevărat este un Dumnezeu viu și un Împărat veșnic. Pământul tremură înaintea Lui. (Ieremia 10:10).

„Eu sunt Dumnezeu vostru. (Ezech. 34:31).

Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul Tău. (Ps. 50:7). Num. 10:10.

Căci eu sunt Dumnezeu și nu alții. (Isaia 25:22).

„Eu sunt Dumnezeu părinteț lor tău. (Fapt. 7:32).

Eu am făcut pământul și am făcut pe om pe el... (Isaia 45:12).

Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană (drepti). (Ecles. 7:29).

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, la făcut după chipul lui Dumnezeu. (Fac. 1:27).

Dar poporul Meu a uitat de zile fără număr. (Osea 8:14).

PODUL SUSPINELOR

(Urmane din pagina 1-a)

din vremea de demult (Numeri 23:10). Ca să mori însă de moartea celor neprihăniți, adică să mergi la Domnul Isus când mori, trebuie să trăiești mai întâi viața celor neprihăniți, adică să trăiești cu Domnul Isus. Atunci vei zice ca Apostolul Pavel: „Fie că murim, fie că trăim, noi suntem ai Domnului” (Romani 14.8).

Apărătorul nostru

„Domnul va lupta pentru voi”.

Exod. 14:13-14.

Cred neosă a cuprinde încercări. E foarte rar ca, copii lui Dumnezeu să nu guste aceste încercări în viața lor. Subiectul acesta este totdeauna actual. Poporul Vechiului Testament sunt lăsați liberi de Egipțeni și această este eliberarea așteptată așa de mult și dorită de întreaga suflarea a poporului. Ea a fost obținută prin semne și minuni extraordinare. Ei au ajuns la țărmul mării Roșii și pericolul îi înconjoară: iată că deodată apar la orizont carele de luptă ale lui Faraon; Poporul va fi prins, mulți dintre ei masacrați. Ei nu mai pot să se salveze fiind nici prin pustiul arzător, nici prin Marea Roșie, care e în fața lor și mai amenințătoare încă, cu valurile-i furioase. Ce pericol! Ce groază! Ce avea să facă poporul în acest caz? Vedem din istoria copiilor lui Dumnezeu situațiuni din care e imposibil de ieșit. Se pare că Satan va avea biruință. Este noapte la fel ca și Saul care urmărește pe David din munte în munte și din vale în vale; ca și Nebucodonosor aruncând pe cei trei tineri în cuptorul de foc; este ca și cazul lui Darius aruncând pe Daniel în groapa leilor. Poate pentru unii din cetători să fie dolul, sărăcia, calamita, **biruință aparentă** a dușmanului, și câte și mai câte. Voi nu mai puteți nimic face, voi vă credeți pierduți fără nici o scăpare. Amicul meu, vezi în Scriptură și spune-mi dacă este un singur caz măcar, când Dumnezeu a părăsit pe credinciosul Său, dar Dumnezeu n'a intervenit totdeauna la momentul potrivit. Luați biografiile misionarilor, studiați-le și spuneți-mi un singur caz când Domnul a lăsat ca Satan să biruiască în mod definitiv. Nu veți găsi nici unul măcar. **Noi avem un apărător:** Domnul va lupta pentru noi. Este unul mai tare decât Faraonul necredinței. El nu-și dă osteneala ca să ridice o armată mare, El face pe cel rău ca să se distrugă pe el însuși. Este cazul Madianiților când Ghedeon se luptă cu ei. Lucrarea nu s'a făcut nici de oabele și făclile generalului, nici de cei 300 de oameni, ci însuși de săbiile Madianiților: ei s'au omorât unul de altul pe întunec!

Pe de altă parte Domnul poate să ridice armate puternice; El poate să trimează pe Cyrus pentru ca să rezidească Templul; El poate să facă așa cum a fost cu Senacherib, asirianul din timpul lui Ezachia.

El are o mulțime de mijloace pentru a aduce planul Său la îndeplinire. El vede pe copii Săi, El are mișcă de ei în necazurile lor, El se mănăie de modul cum Diavolul îi tratează. Dumnezeu ne iubește, Lui nu-i place să ne vadă suferind. Dar El știe când trebuie să intervină. El rabdă, El pregătește mântuirea, care va veni, căci El a promis-o. El va lupta pentru noi. Priviți ceace s'a întâmplat cu falnica armată a lui Faraon și cu carele sale de luptă. Totul a fost înghițit de valurile Mării Roșii. Dumnezeu a făcut imposibilul, neașteptatul. El o va face și pentru noi în contra dușmanilor noștri. Să ne rugăm pentru ei, ca ei să se mântuiască.

„Cântați lui Dumnezeu, căci El a făcut să strălucească gloria Sa, El a aruncat în mare pe cal și călăreț...”

Este o condițiune însă la această lucrare a lui Dumnezeu. Este aceeași pe care o face El poporului Vechiului Testament: „Dacă păstrați tăcerea”. Nici o zăpăcăală, nici o panică, nici un fel de mișcare violentă, „rămâneți la locurile voastre, nu vă mișcați, stați liniștiți”.

Cât de greu ne este lucrul aceasta atunci când suntem în pericol! Cât de repede căutăm noi să ne salvăm noi înșine, ne bizuim pe mijloacele noastre pe amicii noștri... Domnul vrea ca noi să privim la El; „Ajutorul îmi vine de la Dumnezeu, care a făcut cerurile și pământul”. Nu este însă tăcerea disperării, copleșelii, a indiferenței sau a fatalității, este **făcerea credinței**. Noi știm că Dumnezeu ne va scăpa, noi credem promisiunilor lui, oricare ar fi aparele.

A păstrat tăcerea înseamnă a nu murmura, a nu învinui pe altul, a nu cere ajutorul oamenilor. Tăcere față de oameni, rugăciune față de Dumnezeu, iată ce așteaptă de la noi Tatăl din ceruri. Trebuie să fim oameni ai rugăciunii: Să aruncăm asupra Lui toate sarcinile noastre, nefiindu-ne teamă de nimeni.

Ne amenință ispite, care pun în pericol, noi nu știm multe din acestea, căci Faraon prepară armata sa — dar Dumnezeu vede. El prepară contra — atacul. Noi trăim în timpuri foarte grele, pacea a dispărut de pe pământ. Dușmanul urmărește pe copiii lui Dumnezeu pretutindeni. Suntem expuși la pericole, nenorociri sau ceace nici nu cunoaștem noi. Dar să privim la Dumnezeu; orice s'ar întâmpla, să rămânem locului și să păstrăm liniștea: vom vedea pe Dumnezeu luptând pentru noi și scăpându-ne în mod minunat.

Liejanu

LIDIA CĂLDĂRARU

În ziarul Universal Nr. 230 din 26 August 1941, într'un reportaj de război sub titlul „15.000 oameni deportați din Chișinău”, semnat de Dl Sublt. (r.) Dorin Bescu, e publicată o listă de cei cari au trecut prin închisoarea spre drumul execuției sau al deportării. Lista e întocmită din cercetarea carnetelor de identitate și a actelor găsite rămase de bolșevici. Nimeni nu știe ce s'a întâmplat cu acești oameni și femei, dar adevărul e că ei nu mai sunt în Chișinău.

Când lista celor 29 de nume de deportați identificați am dat peste un nume cunoscut: Lidia Căldăraru. E sora noastră, misionară între femeile și tineretul din Basarabia. E credincioasa, care s'a dedicat pe sine pentru lucrarea Domnului, pentru mântuirea celor din păcate și întoarcerea lor la Domnul Isus.

Parte din familia sorei Căldăraru se

afală în Tulcea. La cedarea Basarabiei din anul trecut, sora Lidia a fost pusă în fața conștiinței, să aleagă între salvarea vieții ei, și între a sta alături de frații ei în Domnul, să fie cu ei atât la bine și la rău. Poporul avea nevoie de pilda ei. Ea a înțeles aceasta și a renunțat la viața ei, la siguranța și la liniștea ei, și a rămas. Și ceace noi toți am bănuțit atunci e azi o realitate. Lidia Căldăraru sora noastră misionară a trecut prin închisoare, luând drumul deportării. Unde e ea astăzi numai Dumnezeu știe. Nimeni din noi nu știm dacă trăește sau a plătit pentru credința ei prețul vieții.

Dar știm lecția istorici: *Sângele martirilor, e sămânța creștinismului*. Lucrarea pentru care ea și a dat poate și viața, avem toată siguranța că va înflori.

STATUIA CU PICIOARELE DE LUT

III.

PIATRA CARE LOVEȘTE

A DOUA PARTE A PROFEȚIEI

„In vremea acestor împărăți, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicată niciodată și care nu va trece sub stăpânirea altui popor; ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății și ea însăși va dăinui vecinic”. (Daniel 2,44).

Acest ultim imperiu, spune profeția, este cea ce îndcă piatra pe care tu ai văzut-o desprinzându-se din munte „fără de ajutorul niciunei mâini”, adică dela ea însăși, fără ca nimeni să-i dea vre-o impulsivă oarecare. Această piatră va cădea la ceasul său asupra statuii, o va lovi în picioare, o va face țândări.

Iată faptul anunțat de profeție. Să vedem explicația:

Atât cât am putut să cunosc, cea mai mare parte din comentarii și teologi, dacă nu toți, dau acest mare eveniment ca fapt îndeplinit. Ca orice dovadă, ei se citează unul pe altul, spunând că piatra de care e vorba a căzut deja de veacuri. De când? — De când Fiul lui Dumnezeu a coborât din cer pe pământ, Ei arată că aceste cuvinte „fără de ajutorul nimănui s'ar fi împlinit prin încarnarea Fiului lui Dumnezeu în Fec oara Maria, prin opera Sfântului Duh, adică fără colaborarea omului.

Prin doctrina Sa, prin moartea Sa pe cruce, prin învierea Sa, prin predicarea Evangheliei, această piatră, adică Isus Hristos ar fi distrus imperiul diavolului, al idolatriei și al păcatului. Și presupun ei, că, chiar, această piatră a început să se mărească imediat, că ea a crescut puțin câte puțin și că a devenit un munte așa de mare încât a umplut tot pământul. Acest munte ar fi Biserica creștină, care după comentarii noștri este al cincilea și ultimul imperiu al profeției, neconrupt și vecinic.

Voi puteți descoperi aici cu ochii — ceace spuneam la început — adevărata cauză care a condus pe savanții noștri să dea imperiului Banan locul al patrulea în ordinea imperiilor simbolizate prin statue. Dar eu las acest punct reflexiunii fecărui. Atenția noastră este atrasă spre un lucru mai grav și mai demn de a fi observat.

Voesc să vorbesc de tranziția, pe atât de prodigioasă pe cât de neașteptată, din domeniul *material* la domeniul *spiritual*.

Această trecere bruscă ridică pentru mine două dificultăți la care comentarii noștri pare că nu s'au gândit, la care în orice caz ei nu aduc nicio soluție.

Prima dificultate: Dacă această piatră

despre care vorbește profeția, a căzut deja pe pământ în timpul lui Augustus, ea a trebuit mai întâi să-și facă opera ei de distrugere. Atunci ne întrebăm: Ce picioare, adică ce împărății, existând în lume, în timpul nașterii lui Isus Hristos, au fost sfărâmate, făcute praf prin lovitură pietrii?

A doua dificultate: Cele patru metale ale statuei, aur, argint, aramă, fier reprezintă patru împărății *temporale*, foarte vizibile în lume, sau patru împărății *spirituale*?

Dacă au reprezentat patru imperii spirituale, de ce această încordare de cercetare teologică să caute aceste imperii printre Chaldeenii, Persanii, Grecii sau Romani? Dacă nu, în primul caz această piatră trebuie să fi sfărâmat și nimicit aceste imperii materiale care sunt de altfel singurele de care vorbesc și nu împărățiile metaforice, de care ei nu vorbesc.

A lua jumătate dintr'un text într'un sens și cealaltă jumătate în alt sens și încă un sens cu totul opus, iată un mijloc foarte strănu de a explica Scriptura.

Iată explicațiunea pe care o prezint:

Examenul pietrii.

Cercetătorii ne spun: Piatra de care vorbește profeția este în mod evident Isus Hristos. Această piatră, adaogă ei. Căzu din munte sau din cer, în secolul lui Augustus, când imperiul Roman era în toată splendoarea sa. In consecință, imperiul lui Satan se găsi ruinat. Apoi, continuă ei, piatra s'a mărit, a umplut aproape tot universul prin predicarea Evangheliei. Profeția s'a împlinit, noi nu mai avem ce aștepta, nici de ce a ne teme...

Toate acestea le găsim în esență la interpretății Scripturii și toate explicațiile lor se reduc la acest lucru.

Că piatra este Mesia, aceasta este incontestabil. Dar ca toți creștinii, noi credem, noi știm, Scriptura Il afirmă, că este nu una, ci două veniri de la Mesia și că la a doua venire se vor împlini profețiile, care cu toată evidența, nu s'au împlinit la prima venire.

Printre aceste profeții este vorba de piatra care ne preocupă în acest moment. Isaia întrebunțează ceas figură: „Iată am pus o piatră, piatră încercată, unghiulară, de pret, pusă solid. Acel ce se sprijină pe ea nu va fugi” (Isaia 28). Și în cap. 8 profetul prezice că această piatră va fi „o piatră de poticnire, o stâncă de cădere pentru casele lui Israel”. Dar pentru prima oară această piatră nu va veni ea o forță de distrugere. Isus a zis: „Fiul omului n'a venit ca să piardă

ci să mântue”.

În prima Sa venire pe pământ, această „piatră” n'a cauzat pagubă nimanui. Din contra: „Dumnezeu n'a trimis pe Fiul Său în lume, ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El”. (Ioan 3,17).

Dumnezeu a dat pe Fiul Său în lume pentru ca să fie o piatră unghiulară, fundamentul ferm și solid pe care să se poată ridica marele edificiu al Bisericii.

Vorbind de Mesia la prima sa venire, Isaia zice: „El nu va frânge trestia plăpândă, și nu va stinge mucul fumegând gata să se stingă...” (42,3).

Departate de a face vreun rău la venirea Sa, dparte de a nimici conducerele nedreptate pe care le găsi, Isus se supuse lor. Din contra ele L'au frânt, L'au ucis, apoi au persecutat pe apostolii și Biserica Sa.

Dar va veni un timp, va veni cu siguranță, când limitele suferinței și răbdării divine vor fi atinse, chiar această „piatră” va cădea a doua oară, făcând un sgomot teribil și va lovi cu toată puterea picioarele statuii, adică împărăția ce există atunci.

Noi n'avem nici un motiv să confundăm un eveniment cu altul. Cu toate că „piatră”, adică Mesia este una, venirile sau coboririle Fiului lui Dumnezeu pe pământul nostru sunt cu siguranță, două, foarte diferite între ele și sunt articole de credință și una și cealaltă.

Astfel ceace nu s'a produs, ceace nu putea să se producă, la venirea întâia, se va produce în mod negreșit la a doua venire.

Apoi, textul sfânt spune că piatra căzând din munte și făcând bucați marea statue, această piatră deveni ea însăși un munte așa de mare încât acoperi tot pământul.

Daniel explică această enigmă prin cuvintele acestea (vedeți dacă lucrul se poate aplica Bisericii): „In zilele aceaste, Dumnezeu cerului va ridica o împărăție, care nu va fi distrusă niciodată, și a cărei dominare nu va trece la alt popor. El va lovi și va distruge toate aceste popoare și ea însuși va dăinui vecinic”.

Facem apel la logică și la bunul simț și noi întrebăm: aceste cuvinte pot ele să se aplice Bisericii? E inutil să mai insistăm.

Dar din contra, cât de interesant este să facem apropierea între cuvintele profetului Daniel și acelea ale apostolului Pavel, asupra acestui subiect: „Apoi va fi slăviștil, zice apostolul, când, El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere”. (I. Cor. 15,24). Cuvinte pe care le apropiem de aceste două pasagi din Psalmi 110 și 2: „Domnul la dreapta ta va sfărâma regii în ziua mâniei Sale” — „atunci, le va

(Continuare în pag. 5-a)

Intrebarea No. 10.

Binevoii a clasifica și delimita diferitele „împărății” despre care ne vorbește Scriptura.

Pare după cuvântul lui Dumnezeu că sunt șase împărății mai mult sau mai puțin deosebite unele de altele. Iată-le:

1. **IMPĂRĂȚIA CERURILOR** (Mat. 3; 2, etc.) Această împărăție este guvernământul moral al cerului asupra pământului, pe care îl recunosc numai cei răscumpați. El este marele obstacol ce se opune omului. Răul poate să se desvolte în împărăția cerurilor (Mat. 13, 28—30), care nu este cerul, unde nimic pătat nu va fi admis.

2. **IMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU.** (Ioan 3 etc.) Împărăția lui Dumnezeu este un lucru launtric. „Căci atât împărăția lui Dumnezeu este în noi”. (Luca 17, 21) „Căci împărăția lui Dumnezeu nu este în mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bunăcredință”. (Rom. 14—17). Ea s-a descoperit atunci când Isus Hristos luase pe pământ cu putere. Pentru ca să putem realiza, Isus a trebuit să sufere, să moară și să se înalte de-a dreapta lui Dumnezeu. Împărăția lui Dumnezeu. Conștientizarea împărăției cerurilor, nu vine într-un clip ca să atragă atenția Dumnezeu sinelui, dar poate să-i măsoare cuprinsul. El care vedează inimile și măruntaiele omului.

3. **IMPĂRĂȚIA FIULUI.** (Col. 1, 13). Împărăția Fiului este un lucru prezent, actual, și în care intră numai copiii lui Dumnezeu. Este o împărăție cu **TOTUL PIRITUALĂ**, și mai ales o împărăție de **MINĂ**, opusă depe acum împărăției lumerecului.

4. **IMPĂRĂȚIA FIULUI OMULUI.** (Luc. 13). Este împărăția milenului, care va fi vizibilă și materială și va avea ca așezare lumea și pământul.

De vorbă

A. Eu nu cred să fie iad. Așa ceva nu poate.

B. Ba eu cred pentru că spune Biblia că e ceva logic.

A. Nu vreau să cred și nici să citesc că să aud de el.

B. Și eu prin credința mea că este iad nu pierd nimic, dar tu pierzi mult, foarte mult.

A. Ce vorbești? Dar ce pierd eu?

B. Să presupunem că nu există iad, atunci nu pierzi nici tu și nici eu nimic. Dar dacă există? Dacă va fi iad? Tu ai pierdut tu veșnicia întreagă, fericirea și gloria de dincolo?

A. Ah, la asta nu m'am gândit. Adevărat, dacă o fi. Ce se va întâmpla atunci.

Cuțoara cu întrebări

5. **IMPĂRĂȚIA TATĂLUI.** (Mat. 26, 29). Această împărăție este în legătură directă cu aceea a Fiului Omului pe pământ, dar cu această diferență că împărăția Tatălui va fi și spirituală și materială. Împărăția Tatălui va fi manifestată în Biserica, care va domni cu Hristos și în toate popoarele pământului răscumparate și în beneficiul domniei Fiului Omului.

6. **IMPĂRĂȚIA VECINICĂ.** (2 Petru 1, 11). Este împărăția pe care Hristos o va da lui Dumnezeu Tatăl și unde Dumnezeu va fi totul în toate (I. Cor. 15, 24). Este starea vecinică.

Confirmăm primirea sumelor de mai jos, pentru care mulțumim din toată inima. Sumele au fost primite pentru a se trimite revista fraților din Basarabia. Heter Gheorghe Crai Nou jud. Timiș 500 lei, Brerou Iosif Cincul jud. Făgăraș 500 lei, Florea Dionisie Cerna jud. Timiș 100 lei, Selejan Ihe Meșul de câmpie jud. Turda 260 lei, Mitrăn Mihai Arad 50 lei, Nica Neța Arad 500 lei, Bradu Teodor Curtici 500 lei, S. P. j. 700 lei, Teretean Ioan Arad-Șega 150 lei.

S-a primit dela familia Gh. Bălaș din jud. Bihor prin fr. Gherman suma de lei 600, cari s-au distribuit conform dorinței.

NOU!

Nou!

Revelionul

O broșura pe care e bine să o citească fiecare tânăr. E povestea unei minunate întoarceri la Dumnezeu în seara de revelion, la un serviciu de evanghelizare.

Această broșură poate ajuta mult la schimbarea atitudinii noastre, ne poate influența și umplea de zel. O bucată costă numai 7 lei. Cereți-o imediat dela Depozitul nostru.

Nimeni nu va regreta că a cecit-o.

STATUIA

CU PICIOARELE DE LUT

(Urmare din pag. 4-a)

vorbi în furia Sa și îi va înspăimânta în mânia Sa”, și încă cu cuvintele profetului Isaia, 24:21: „In ziua aceea Domnul va pedepsi pe împărății pământului, ei vor fi strânși ca prinși de război și puși într-o temniță, vor fi închiși și după un mare număr de zile, vor fi pedepsiți”. Și în sfârșit de tot ceace e zis de toți regii pământului în cap. 19 din Apocalips.

Toate aceste cuvinte ale profetilor trebuie să fie verificate într-o zi, deoarece ele n-au fost încă împlinite. Și după aceasta numai, va începe pe pământ o nouă împărăție, **Impărăția Mesianică**, cu totul diferită de tot ceace lumea a cunoscut până acum. Ea va fi stabilită de aceeași „piatră” care trebuie să distrugă și să nimicască statuia. Sfântul Pavel spune: „Căci trebuie să domnească până ce va pune pe dușmani Săi sub picioarele Sale”. (I. Cor. 15:25). Și vezi acum, cetitorule, anunțat foarte clar, judecata celor vii (pe care nu trebuie să-o confundăm cu judecata celor morți), judecată afirmată de Crezul Apostolilor și sprăjinită de multe declarații ale Sfințelor Scripturi.

CONCLUZIA

Studiul îngrijit al acestei mari profeții va fi folositor oricărui suflet care nu poate trăi și place în lucruri artificiale.

El va fi de un mare interes tuturor acolora cari n-au luat în serios niciodată Scriptura; el le va demonstra lor incomparabilă sa valoare.

Punct cu punct, în timp de 26 veacuri, dela marele monarh asirian, până în zilele noastre, evenimentele pe care le figurează faimoasa statuie cu picioarele de argilă, s'au desfășurat, îndeplinind profeția în modul cel mai precis.

Așa că noi suntem cu toții invitați să luăm ca un avertisment serios adevăratele pe care Dumnezeu vrea să ni le facă cunoscute. A refuza să crezi, înseamnă să alergi spre catastrofă spre care e tăvălind lumea întreagă. — „Ziua Domnului, — spune apostolul Pavel, — va veni ca un hoț noaptea. Când oamenii vor spune: Pace și siguranță! O ruină neașteptată va veni peste ei și nimeni nu va scăpa...” (I. Tesal. 5, 1—11).

De vorbă cu tinerii

Viața de rugăciune

În vremurile în care trăim noi acum, se simte mai mult ca oricând, nevoia de legătură cu Tatăl, de rugăciune. Pe câmpul de luptă, în familie cu rămași acasă, în fabrică, la brou, în urma plugului, etc., Astăzi oamenii se roagă. De ce? Pentru că simt nevoia rugăciunii.

În vremurile mai grele, de loamnă și nesiguranță religioasă înfloresc.

Când e bine, nu ne pasă, nu ne gândim la religie, nu simțim nevoia de rugăciune. Când ajungem la ceva mai rău, imediat începem să strigăm: „Do mn', Doamne”. La necaz și ateul și necredinciosul se roagă. Omul care a negat și baljocorturi de zile Numele Domnului, la durere, îi imploră mila și ajutorul.

Credincioșii lui Isus se roagă însă, și când e bine și când e rău. Viața lor e o viață de rugăciune.

Această viață minunată așii vrea să o descrie, să vă arate tabloul ei, ca o astfel de viață să trăiți, scumpii mei tineri.

Viața de rugăciune e o viață de intimitate cu Dumnezeu. Adică în rugăciune noi ne apropiem mai mult de El, ne legăm de El și ne lăsăm conduși de voia Sa, alăturându-ne de El.

„Isuse cum Tu vrei, facă-se voia Ta,

„În mânu iubirii, cu acum mă predau,

„În timpul bun sau rău

„Dumă cu mâna Ta

„Voios las' ea să zică, facă-se voia Ta; sau,

„Să-i spun lui Isus orice durere”,

sunt cântări care omul le cântă și exprimă adevărul prin ele, când el trăiește o viață de intimitate cu Dumnezeu. Nu-ți închipui tineri ce minunată e intimitatea asta!

Viața de rugăciune e o viață biruitoare. Câte necazuri, nevoi, dureri și ispite nu întâlnim în tratul nostru de fiecare zi? Și cum le biruiește acel ce are o viață de rugăciune! Când e împresurat de grijă, apăsător de sarcini, descurajat, se simte singur, neînțeles de nimeni, când păhețul lacrimilor e plin și ar plânge, când nu mai vede nicio rază de lumină, atunci, credinciosul se apleacă în taină, în cămăruța lui, pe genunchi, și se roagă. În rugăciune se transformă în birui-

„Dece plângi?”

Ioan 20:11—15;

O durere adâncă a umplut sufletul Mariei Magdalena la moartea Acelui care era cel mai scump pentru ea. Se întoarce acasă cu speranțele spulberate. Dar totuși împlinirea aceea grozavă nu o spulberă dintr-un totuși; i-a mai lăsat speranța că cel puțin în mormânt o va putea să-l facă ultimul serviciu, ultima dovadă de dragoste.

Dar când vede și această ultimă ocazie pierdută, nu mai are nimic; decât doar lacrimile prin care să-și exprime durerea.

Lacrimile ne pot spune multe și sunt multe motive bune și rele pentru care muritorii plâng.

Să privim la câteva:

1. DIN NEGAZ SAU INVIDIE.

Când cineva reușește mai bine în ceea ce face iar noi nu, plângem de necaz. Dacă cineva e mai talentat, e laudat, i se dă atenție, mai multă, iar noi nu ni se dă, invidia se naște în inimă mea și dacă altceva nu pot să fac, încep să plâng cu amar. Ridicarea și succesul celorlalți mă roade.

O amare lacrimă de invidie! Voi nu mi faceți decât rău. Voi nu-mi limpeziți ochii și îi înfundăți ca să văd și mai rău pe aproapele meu. Iar de continuareți să fiți tovarășele mele de drum voui sfârși prin a nu mai vedea nici pe Tatăl.

Trecește-mă Doamne Isuse cu întrebarea Ta: „Dece plângi?”

2. PLANGEM PENTRU CĂ SOARTA REFUZA SĂ NE SATISFACĂ DORINTELE.

Toți avem diferite dorințe, ne făurim multe planuri și căștigăm cu dor ziua care ne va da cumuna realizărilor. Vă săm mereu acea zi; sperăm și trăim parcă mai înainte acele vremuri. Dar cu fiecare

tor. Când se ridică dela rugăciune are olinerea lăuntrică, are lărie, are lumină.

Scumpii mei tineri, vă scrie unul care vă iubeste și dorește ca viața voastră să fie cât mai frumoasă și fericită. Sunt convins că în călătoria de Isus nu este nici fericire, nici mulțumire lăuntrică. Dacă v-a vrea să sădese în mintea și în sufletul vostru plăcerea și înclinația rugăciunii. Rugați-vă mult, rugați-vă regulat. Puneți acest fapt la încredere și vă veți convinge că viața voastră va fi alta. Dacă credeți în Isus, atunci credeți și cuvintele Sale! El a spus: „...rugați-vă neîncetat”. E în aceste cuvinte cel mai mare sfat, cel mai ascuns secret al unei vieți frumoase. Rugați-vă oriunde vă aflați. Pe drum chiar te poți ruga și Domnul din cer ascultă, și realizează dorințele noastre.

de A. P.

apus de soare, soarta nevrând să ne fa voriteze, contribuie la opunerea rând pe rând a frumosașelor speranțe ce le-am năruit. Ne-am înzisi la realitate. Nu găsim nici o cale pe care să ne vedem împlinirea viselor. Descurajați, începem să plângem.

Sunt chinătoare aceste lacrimi. Ele mă fac să-mi pierd rostul în lume. Ele mă turbură înșteța și mă aruncă în cel mai grozav pesimism. Văd toate lucrurile în negru. Nu mai gădesc un scop pentru care s'ar merita să trăiesc. Nu mai încerc să fac ceva pentru că mi-a pierit credința în reușită. Mi se pare atunci că nici eu Dumnezeu nu mai pot merge înainte. Măcer că El e în corabia vieții mele eu strig desneclăjăuții că pier.

Întrebă-mă cu vocea Ta dulce: „Dece plângi?” și liniștește-mă!

3. DIN COMPATIMIRE PENTRU ALȚII.

Sunt unele suflete scumpe, simțitoare și nevoale și durerile altora. Tristețea altora, e tristețea lor. Durerea altora, e durerea lor. Lacrimile altora, strălucesc ca niște mărgăritare în ochii lor. Fieric ești tu care ești astfel. Ești desinteresat. Ești lepădat de tine însuși. Ești nobil. Nenorocit e acela care se ocupă numai de el însuși, de necazurile și bucuriile lui. Dar fericit ești tu care simțezi în inima ta durerea unei lumi nenorocite și care plângi pentru alții. Vei avea poate săbicăniți și defecți; vor fi alții mai perfecți decât tine, dar tu ești cel mai bun. Ei vor avea un mros frumos, dar tu ai roadele răcoritoare și vindecătoare. Și pe când ei căștigă o admirație trecătoare, tu ai căștigat de mult încrederea și dragostea oamenilor și-i poți atrage astfel spre Hristos.

Dar noi nu putem plânge pentru alții căci ochii ne sunt plini de lacrimi pe care le vărsăm pentru noi. Cel puțin de că ar fi lacrimi de călnță pentru egoismul în care am căzut!

De câte ori lacrimi ferbînți o să-ți brăzdeze fața de acum înainte, caută-ți un loc liniștit, controlează-ți toate dorințele și răspunde sincer: „DECE PLANGI?”

de Vetica Voichilă

Curiosități

Primul volaj de mână a fost făcut de Iosif în Egipt. (Genesa 41:45). După căplăcarul visurilor lui Faraon, acesta a văzut că Iosif e stăpânit de o mare înțelepciune, l-a pus guvernatorul Egiptului și l-a căsătorit cu Asua. Imediat după căsătorie Iosif a plecat să cerceteze țara Egiptului.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

În casa de rugăciune a fraților din Arad-Șega, a avut loc în ziua de 14 Sept., o frumoasă serbare, având un dublu scop: înălțarea sufletească a fraților și ajutorarea răniților din actualul război. Programul a fost împodobit cu poezii, soluri, corul din loc și al fraților dela Speranța, și Piesa „Școala de Misiune și Tabăra răniților”. Din Cuvântul Domnului au vorbit fr. A. Ruja, T. Cierovan, Gh. Farcași, C. Pascu.

* * *

În ziua de 7 Septembrie a fost înmormântarea fr. Ardelean Gheorghe, din com. Mișca, jud. Arad. Serviciul înmormântării a fost condus de fr. Mara Cornel ajutat de fr.: Mateuț Gavril și Bejan Petru.

* * *

În ziua de 15 Septembrie, frații: Mara Andrei și Mara Cornel au ținut serviciul de înmormântare a fetiței Hagea Viorca, din com. Cermei, jud. Arad. Durerea a fost mult mărită prin lipsa tatălui fetiței, care a plecat ca voluntar pe front.

* * *

În ziua de 25 Septembrie, fr. N. Oncu și Jiva Pavel au ținut înmormântarea fr. Melea Octavian, din com. Mogoș-Miclești, jud. Alba Iulia, care a trecut la Domnul în Spitalul de tuberculoși din Arad. Rugăm pe cei ce cunosc familia fr. să ne scrie la redacție.

* * *

O înălțare sufletească au avut fr. din com. Duloș, jud. Timș-Torontal, în ziua de 7 Septembrie cu ocazia unui botez cu 5 suflete. Actul botezului a fost condus de fr. N. Lighezan, predicator din com. Vermeș. Cu acest prilej, tineretul a avut un program frumos, fiind condus de sora M. Băluț din com. Ghiroda și împodobit cu poezii, soluri și muzica fr. din Vermeș, etc. La serviciul de Evangheliizare au vorbit fr.: Iacob Lighezan, Sevu Patian și N. Lighezan.

* * *

În ziua de 17 August, s'a ținut înmormântarea sora Maria Bugariu, din Arad-Mălaca. După o grea suferință, tânăra soră, în vârstă de 17 ani și unica fiică a părinților, a fost luată de Domnul. În drum spre com. r, iubita noastră soră a fost condusă de tot tineretul din Arad. Din cuvântul Domnului au vorbit frații: Bradea, Gh. Mledn, D. Harap, N. Oncu, A. Biriș. Corul fr. din Arad-Șega, din loc și corul bărbătesc al fr. din Curtea, au cântat spre slava Domnului.

* * *

Biserica baptistă din comuna Fizeș, jud. Caraș, a fost vizitată de surorile Maria Băluț și Ana Brădăceanu, misiunare. Cu această ocazie surorile au organizat fetele într-o societate ca împreună să lucreze pentru slava Domnului.

Biserica Baptistă din Sighișoara a avut o mare bucurie sufletească, la care au luat parte frați și surori din 7 comune. Programul a fost condus de fr. I. Răduț. Din cuvântul Domnului au predicat fr.: Fiueraș M., D. Căluț, Apahidianu și Toma Ioan. Au mai armat poezii, dialoguri și corul din Medias, condus de fr. I. Răduț, a cântat spre slava Domnului.

* * *

Frații din comuna Calafindești, jud. Rădăuți, au avut o mare mângâiere sufletească fiind vizitați de fr. Mihai Cărcumaru, seminarist, care le a predicat cuvântul Domnului cu multă putere.

* * *

Fr. Silvestru Ungureanu a ținut în ziua de 7 Septembrie a. c. un botez cu 1 suflete, în comuna Calafindești, județul Rădăuți.

* * *

În ziua de 10 Septembrie a. c. a avut loc înmormântarea tânărului Cornel Huzu de 17 ani din comuna Obreja, jud. Hunedoara. Serviciul a fost condus de fr. lucrător al cercului Valea Bisriței.

La 24 August a. c. a avut loc în biserica Baptistă din Ohala, jud. Târnava Mică, un botez cu 21 suflete, oficiat de fr. Ieronim Schiau. Au mai predicat fr. Samon și Ioan Broscătan și tânărul Ieronim Schiau absolvent al seminarului. A cântat corul din loc

* * *

Fr. Mircea Tudor a ținut la 3 August a. c. în biserica baptistă din Golet, jud. Severin un botez cu 9 suflete. Botezul a fost oficiat de fr. Mircea în lipsa fr. lucrător al cercului care e plecat la datorie. Au mai predicat din cuvântul Domnului fr. Valeriu Scraicin și P. Cristea. Au luat parte frații din Vârciorova și Bolvașnița.

Dela alții

A. Q. Gonzalez e profesorul de Filosofie, Psihologie și Sociologie la colegiul „Central” din Jaro, Iloilo, insulele Filipine. Dânsul a terminat Universitatea Bayer și Universitatea Boston din America, cu dorul de a lucra pentru Hristos și oameni.

Dela Uniune

În legătură cu ținerea congresului nostru anunțat în cursul lunii Septembrie, așa cum a fost hotărât de comitetul Uniunii în ultima sa ședință, cu destulă părere de rău suntem nevoiți să facem cunoscut tuturor organizațiilor noastre bisericesti că, din pricina actualelor stări de lucruri congresul nu se poate ține, ci se amână până la o dată când împrejurările vor fi prielnice unui astfel de scop. Data când se va ține congresul, de care simțim atâtă nevoie, se va anunța din timp tot prin revista noastră „Farul Creștin”. Să ne rugăm Domnului ca El să aducă acele timpuri prielnice.

* * *

Rugăm toate organizațiile noastre bisericesti să nu uite și să nu întârzie cu trimeterea cotizațiilor și a darurilor pentru Uniune. Să nu se uite că timpul și împrejurările prin care am trecut a cerut jefite și astfel ne vedem azi în greutăți de ordin bănesc nepunând face față nevoilor. Trebuie să constatăm însă că multe biserici

nu ș'au făcut datoria și trebuie să înțeleagă cel puțin acum că nu mai este timp să amâne îndeplinirea datoriei lor. Să fim conștiențioși în împlinirea datoriei noastre căci lucrul aceasta place și Domnului.

* * *

Facem cunoscut tuturor fraților că toți câți au greutăți cu schimbarea culturii, cu copii în școli, sau de altă natură, să ne trimeată declarații în dublu exemplar, căci numai în chipul acesta le putem veni în ajutor.

Unii frați ne scriu cărți poștale sau scrisori închise în care ne fac cunoscut greutățile ce le întâmpină, dar pe baza scrisorilor noi nu putem face intervențiile necesare, de aceea le atragem încă odată atenția că dacă vor să-și ajutăm, să ne trimeată declarații semnate de cel în cauză și de martori și să pună și data când semnază declarația. Aceasta este calea cea mai bună în toate cazurile de greutăți.

Cețiți și răspândiți

Farul Creștin

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Cel mai nenorocit

H. Spencer, un mare filozof, nu credea cătuși de puțin în Dumnezeu. În scrierile ca și în convorbirile sale își arăta necredința sa. Când însă a simțit că îi va veni sfârșitul, a poruncit ca pe patra depe mormânt să i se scrie un singur cuvânt: Infelcissimus, care înseamnă: Cel mai nefericit. Dacă credința noastră nu se întemeiază pe Domnul Isus cel răstignit și înviat, atunci noi suntem cei mai nefericiți oameni. Cum stai tu cu credința ta? Ești tu fericit?

Cum cetești tu?

Biblia e o casetă de aur unde sunt puse mărgăritarele adevărului. Dar nu-i destul să cauți în ea numai întâmplător, ca într'un ziar. Numai atunci când cineva e cu totul absorbit de ea, de cuprinsul Bibliei, î găsește bogățiile adevărate. Când vei ceti în fiecare dimineață un capitol și ve săugeta peste zi la el, vei ajunge să dai de comorile nespuse de mari ale Sfintei Scripturi. Cum cetești tu în Biblie?

Wilson a spus despre Biblie:

„Compătimește pe cei ce nu cetesc Biblia zilnic. Dece să te lipsești de această putere și bucurie? Biblia e una din cele mai miraculoase cărți de pe pământ. Decăteori o deschizi, un pasaj familiar, pe care l-ai citit poate de douăzeci de ori, strălucește cu o lumină cu totul nouă. Nici o altă carte nu răspunde la nevoile fecăruia dintre noi ca Biblia. Cetește scumpul meu zilnic Biblia căci numai în ea vei găsi apa Vieții pentru sufletul tău însetat.

Incolăcirea șarpelui

Intr'un circ, un imblănzitor de serpi avea un șarpe foarte mare. Omul l-a crescut cu mare grijă și l-a imblănzit. De vreo 25 de ani se înfățișa mereu cu el în fața celor ce veneau la circ. Sub privirea lui șarpele îl asculta în cele mai mici lucruri. Cel din urmă lucru pe care îl făcea acest șarpe era că, la un semn al stăpânului său, se incolăcea în jurul trupului până deasupra capului. După ce publicul izbuinea în aplauze înflăcărâte, șarpele se desprindea încet de el. Intr'o seară, se auzi un pocnet urmat de un țipăt pătrunzător: Șarpele își strânse stăpânul așa de tare, că l-a omorât. Timp de 25 ani, stăpânul se jucase cu el, acum șarpele îi ia viața. Ani dearândul șarpele păruse nevătămător pentru stăpânul său, dar deodată și-a luat îngăduința să lupte cu adevărat cu stăpânul său și l-a biruit de tot. Așa se întâmplă și cu păcatul. Te joci cu el ani de zile, poate chiar toată viața, și tocmai când să zici că te-ai obișnuit cu el

și că nu mai e nici o primejdie pentru tine, tocmai atunci îți aduce moartea. Să fugi dar de el ca de șarpe, fără să căutăm să-l imblănzim vreodată.

Darul bogatului

Un negustor bogat din Philadelphia a lăsat prin testament un milion și jumătate de dolari pentru clădirea unei case pentru orfan după un plan, pe care el singur îl făcuse și cu aceeași condiție: „Pe sățile acestei case de orfani nu are voie să intre niciodată slujitorul vreunei religii, oricare l-ar fi credința. Copiii din această casă nu li se vor da lecții din Biblie. În această casă rațiunea să fie stăpână iar cuvântul „Fă ce este drept și nu te teme de nimic” să fie cuvântul tuturor celor ce ies și intră aici”. Și s'a găsit o societate, care s'a angajat să ridice această clădire, dar n'a ajuns decât până la acoperiș, căci, între timp, moștenirea s'a pierdut prin falimentarea băncii la care fusese depusă suma de bani lăsată. Clădirea aceea a ajuns o ruină.

Nebunia omenească poate duce departe, dar partea celor nebuni este rușinea. Când se va ști că Dumnezeu trăiește și că toate planurile oamenilor sunt simple baloane de săpun cari pot fi pierdute și pot dispărea în orice clipă? Inceputul înțelepciunii este temerea de Domnul. Cine a ajuns la aceasta, este unul din cei mai înțelepți oameni. Omule nu te juca cu Dumnezeu. El nu se lasă să fie batjocorit. Răbdarea Lui se poate vărsa și va fi pierzare va fi atunci.

De unde bani?

Intr'un oraș, s'au adunat câțiva creștini ca să se consfătuiescă împreună, ce s'ar putea face pentru a se clădi o casă de rugăciune într'o parte a orașului locuită mai mult de oameni săraci. După ce au privit lucrurile pe toate părțile, au vrut să vadă cât s'ar putea strânge în biserică pentru acest scop. Fiecare a spus în auzul tuturor celor de acolo suma pe care voia să o dea. Nu s'a făgăduit însă decât jumătate din cât le trebuia și se gândeau să se lase de acest plan.

În fundul sălii stătea o spălătoareasă. Ea s'a sculat în picioare și a spus că băiețelul ei a murit cu o săptămână înainte. Toată averea pe care o avea el era de o mie de lei. „Asta este tot ce am — a adăugat femeia — dar vreau să dau această mie de lei pentru acest scop”. Cuvintele femeii au mișcat inimile celor ce au auzit-o. Cei bogați s'au simțit rușinați de darurile lor mici pe care le-au făgăduit, și în scurt timp s'a strâns toată suma de care aveau trebuință.

De câte ori nu se întâmplă și cu noi același lucru. Avem de multe ori dorința să începem și să facem câte o lucrare

mare și de mult folos, Impărăției lui Dumnezeu dar nu putem face aceasta din cauză că suntem împiedecați de sgarăcia multora. Acest păcat băntuie grozav prin biserică în veacul nostru. El e una din cele mai urâte și păgubitoare păcate. Vezi nu e el și în viața ta?

Iertarea păcatelor

Un băiețel a spus odată mamei sale: „Mamă, nu înțeleg ce se face cu toate păcatele noastre, pe care ni le iartă Dumnezeu.

— Dragul mamei, ce s'a făcut cu toate figurile pe cari le-ai desemnat ieri pe tăblița ta?

— Le-am șters cu buretele, mamă.

— Și unde sunt ele acum?

— Ei, nu mai sunt nicăieri, de când le-am șters.

— Vezi? Așa e și cu păcatele celor credincioși: ele sunt șterse și Dumnezeu nu se mai gândește la ele.

Ce mare bucurăntare pentru cei credincioși că Domnul a făcut așa cu păcatele lor! Ce mare bucurie că păcatele noastre nu mai sunt, iar în ziua judecării nu avem de ce să fim condamnați. Săngele Domnului Isus a fost buretele care a tras peste toată lista păcatelor noastre și le-a șters. Ele nu mai sunt, iar omul păcătos, prin credința în Domnul Isus, e acum un om după voia lui Dumnezeu.

Păcatele tale sunt iertate? Sunt șterse? Sau sunt ele încă asupra ta, pe conștiința ta, și vor fi judecate în ziua judecării?

Aducem la cunoștință tuturor elevilor și învățătorilor școalelor duminicale că a ieșit de sub tipar și a fost pus în vânzare CALENDARUL BIBLIC pentru anul 1942.

Orice comandă se face contra ramburs. O bucată costă 5 lei. Procurați-vă din timp. Să nu lipsească din mâna nimănui. Cereți-l de la Depozitul de literatură creștină, Arad, Bul. Regele Ferdinand 65.

Lista cărților ce se află în Depozit se află pe coperta calendarului biblic.